

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap.
Ára 3 hóra 1 frt 50.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. szám
alá küldendő.

Pest, Február 12.
1871.
7. szám.

GYŰJTŐKNEK
5t előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. szám
ide küldendő mindenféle kézirat,
mely „Ludas Matyi“-nak
van szánva.

Bucsu szavak

(ismét egy miniszterhez)

Bár igaz, mit a multkor mondék,
Hogy iz é helyt iz é támad —
Mert a nyolczadik bársony fotél
Soká üresen nem állhat:
Mégis rettentő nagy a kedvem.
Hogy ismét búcsuztatni kell,
És téged ó Rajner Paulus!
Meg is teszem nagy örömmel. —

Ó ezerszer áldott betegség
De tisztellek! — csak elhiszed —
Hogy azon székből hamarjába
Már a másodikat viszed!
Nagyon gonosz áer lehet a
Belügyministerség körül,
Hogy az a szék, a melyben ültök,
Olyan szaporán megürül!

Ó pedig mi dicső valál ott!
Hogy ígérték: mily szabad lesz
A bel-élet, ha Rajner Palkó
Végre belügyminister lesz!
Mire az a fránya Kis-Bögös
Rögtön elmondá a mesét,
Hogy vette meg újra a vén pap
Roszgebéjét, a vén kesét!

Ugy is lett. — Mert vitéz elődöd
Sike — bók a nyomán jártál,
Példa rá a megyei törvény
A mit össze fábrizáltál!
Ez érdemed! ámde a ki most
Helyedbe utódul lépe,
Hogy végre hajtsa a mit kezdél,
Nem tom, lesz-e hozzá képe!

Handwritten signature: Károlyi

Heves, 's te volt Somsics vármegye
Somogy! mélyen gyászoljatok,
S kiszenvedett nyusztka lpagjára
Néma búval boruljatok!
Ti hevesi rebellis bal-ok!
— Elmulván már az ő percei —
Nézzétek! bús könnyes szemekkel,
Hogy zokogja Németh Berczi!

Bár jól tudom kaján szivében
Belsőképen meg úgy érez:
Hogy báresak a betegségi sor
Akkor ment vón' rajta véghez
Mikor elment vármegyét ölni
Elhírhedett kucs májával,
Akkor gyült vón' meg úgy a baja
Veséjével vagy májával!

De mik támadnak — nem vizsgálom
Bánata nagy özönéből,
Félek, valami kurucz helyet
Rám mond Schiller, vagy Göthéből!
'S tehetné is, mert nyíltan mondom
— Osztán meg nagyon is való —
Én se vagyok rád nézve egyéb
Mint ártalmas vigasztaló!

Hanem hogy a honti főmogu l
Meg a mi Zsigapóstásunk
Örvendeznek nagyon, az is szent,
Mert felszabadult a társuk!
Kezdenek is immár mindketten
Örömükben nagyon hizni,
A négyezer forint penziót
— Mondják — jó lesz elferblizni!!!

Nagy Bögös.

Kérdések és feleletek.

Kérdés. Vajjon Borsszem Jankó sa Hirdongó jelentkeztek-e a kultuszminiszter által elrendelt sa „felnöttek oktatására“ megnyílt iskolában?

Felelet. Nem, mert ök noha felnöttek, de egészen „neveletlenek.“

Kérdés. Igaz-e, hogy az egész miniszterium ugyan csak irult-pirult Simonyi Ernő mosdató beszéde alatt? —

Felelet. Rágalom az egész. Tudnak is azok az urak pirulni. — Tóth Vilmos majd el tud pirulni ha belügyminiszter lesz.

Kérdés. Ugyan mennyit nyomhatott a latba, Deáknak a magyar hadesapatok mellett mondott „fontos“ beszéde?

Felelet. Könnyű kitalálni: egy „bécsi fontot.“

Kérdés. De hát már miért kardoskodik az a vén Deák annyira a „magyar hadesapatok“ mellett.

Felelet. Azért mert attól fél, hogy ha magyar hadsereg találna lenni, azt is meg kellene neki vendégelni, mint a honvéd huszárok hadesapatát, azt pedig meg nem birná az ő erszénye. —

Kérdés. Mi a hasonlóság és mi a különbség 1861 és 1871 között?

Felelet. A hasonlóság az, hogy 61-ben is, 71-ben is huzatta a pesti jogászság a „Gott erhalte“-t; a különbség csak az, hogy 61-ben ama hymnusra közvetlen az következett: „még is hunczut a német (mit Bunkó — kit érte be is zártak — bebizonyíthatna), 71-ben pedig a „tájts“ egyedül járja. —

Kérdés. Hogyan történik az, hogy a nagy költséggel „szabályozott folyók“ is kiöntenek?

Felelet. Hát csak úgy, hogy a nagy fizetést húzó szabályozási hivatalnokok „szabályokat“ ugyan készítettek a folyók számára, de gát és töltés csináltatásról elfelejtkeztek. —

Kérdés. Igaz-e, hogy a „sok víz“ „Magyarországot“, elborítással fenyegeti?

Felelet. El is borította már, t. i. a „magyar ország és nagy világ“ című lapot, mióta Ágai szerkeszti. —

Kérdés. Ugyan miért hozza a „divat“ szépirodalmi részében, folytonosan a „magyar ország és nagy világ“-ban már megjelent képeket?

Felelet. Azért, mert az ilyen visszaélés a Deutsch-féle könyvnyomdánál „divat.“ —

Ludas Matyi étlapja.

I.

Disznófej tormával, kolbász, hurka, sódar, —
F e l s é g e t e k n e k é n hódolva aszondom :
Foglalják el büszkén az asztalfőn trónjuk, —
Szent jogukat ha kell, mindenkor megővjük.

II.

Paprikáshal, pulyka, sültmalacz és kappan,
Hős töltött káposzta, s pogácsa mely koppan,
Túróslepén, lúdmáj, farsangifánk, p'laesint'
Az éhes gyomorra elbűvölön kacsint,
Rostélyos, gulyáshús, s székely gulyás főzve, —
Gyüljenek f e n s é g t e k , felségeknél őszve.

III.

M é l t ó s á g o s rétes, de csak a túrós-ám :
Karesű termetedet úgy bámulom rózsám!
Tarhonya, borjuczomb és pörkölt káposzta, —
Áldott ki ezeket a világra hozta.

IV.

T e k i n t e t e s esusza, véres hurka, vese,
Csábitókat regél rólatok a mese.
Azért is szeret úgy mind hármatok Besze :
Hogy töletek néha gyomrában van esze.

V.

N e m z e t e s sült esirke, beesínált, kirántott,
Helyetek itt legyen, vagy többet kívántok ?
Ugorka saláta, rántotta s efféle . .
Kurta nemes! ennél dicsőbbet ettél-e?

VI.

K i g y e l m e t e k pedig kocsonya, vaj, retek,
Foglaljanak itt az asztal végén helyet.
A szerénység érdem, ezt tartsák szem előtt :
A disznólab is csak az volt há'szen előbb.

VII.

K e n d t e k pedig ott künn, lenese, borsó, kása,
Szájukat az ajtón be-ne igen tátsa.
Legyenek esendesen a konyh'ajtó mellett :
Egy osztráksógor majd csak valland szerelmet.
S ha valaki tőlünk befelé hívna tán :
Nyargaljanak kendtek B ó e s b e egymás hátán.

Hirdetmény.

felragasztva a „két Pisztoly“ kávéház oldalára.

Tapasztaltván, hogy, — biz az általam sem igen tisztelt pudlikum, — a dorbézolás és az utcai hangversenyekre vonatkozó rendeleteimet kutyába sem veszi ; sőt annál nagyobb buzgalommal fekszik neki a korhelykedésnek s az ezzel egy húron pendülő óbégatásig csigázott kurjongatásnak, de viszont tapasztaltván, hogy ezen virágzó lumpolás következtében a r ó k a b ő r kereskedés hazánkban mily örvendetes lendületet nyert : ezennel szigoruan meghagyom és rendelem, hogy mindazok a kik a művészet ezen ágában kellő képzettséggel bírnak, — irányadoul véréen a haza felvirágoztatásának szent célját, — ernyedetlen szorgalommal iparkodjanak azon, hogy a hazai, illetőleg a fővárosi iparnak, ha egyéb ágát nem is, de a lumpolást legalább minden áron, s az én vezetésem alatt, a tőkély legmagasabb fokára emelhessek.

Az úrnak 1871-ik esztendejében.

Pesten, februárius 1-én.

Thai Szelek s. k.
baschi-bozok.

Árpád apánk.

Parodia.

Szives emlékül a hét vitéz svábnak.

Árpád apánk most féltsd ősi nemzedet'
Osztrákká lesz ha eddig nem lehetett,
Hervad régi honfi bánatunk,
„S z ó z a t“ helyett „Gott erhalté“-t huzatunk.

Tud táncolni a mi lábunk igazán,
S mit táncolna? . . . ne gondold hogy csárdást tán? . .
Zeppedl polka, galopp, hopszasza,
Igy virul fel a közösügyes haza.

A bus magyar nevezetről letettünk,
Osztrák-magyar mostanság a mi nevünk,
S akkor lelkesülünk igazán,
Ha a „G o t t e r h a l t é“-t huzza a cigány.

Rég ledobtuk a nemzeti ős ruhát,
Gyöngyek vagyunk, gyöngyek mint a mákvirág,
Frakk, cilinder meg a pantalló,
Az igazi osztrák-magyarra való.

Magyar szivet német lajblí takarjon,
Magyar ajkrol német beszéd fakadjon,
Magyar szívben osztrák bátorság,
Ej haj! így vész el Magyarország! . . .

Kis Bögös.

A két szerelmes.

Az osztrák-porosz szerelmeteskedésnek előbb utóbb e' lesz a következése.

A falu dobossa.

Drum! drum! kerestetik egy belügy és cultusz miniszternek való mameluk! A pályázók jelentsék magukat 14 nap alatt nálam, mert különben egy Habietineket és Jirecseket leszek kénytelen fogni.

Szabadkai életképek.

II kép.

Az új democraták.

Jelige: „És mi ön megtagadással nyúltunk a számba nem vevés cserébe kapott szalmakoszorujához.“

Dr Zomboresevits Vincze 1847-ik évi országgyűlési beszédéből.

„Most már reánk került a sor felkiáltani: mit mondjunk azokról, kik a törvényes adónak beszédét silány megbizatsának nevezik“ —!

Igenis — mi alulirt öt bátor férfit, kik még bátrabbak vagyunk, mint az országgyűlés hét bátorai, democraticus „J e g y z e t e i n k“ értelmében kijelentjük, miszerint városi képviselői állásunkkal nagyon is megegyezhetőnek tartjuk, hogy 1 forint, mond: egy forint napi díj mellett adó-executióban eljárjunk; mert az 1868: XXI t. cz. 33. §-a szerint az adóvégrehajtásnál „törvényszerűen közreműködni,“ avagy magának a hatóságnak napi díj a zsoldosává lenni: se czko jedno. — Azért mi a hajduszererepre is készséggel vállalkozunk; mert az „nem lealacsonyító“ ráánk nézve s városi képviselőknék nem derogál.

„Mivé lesz az alkotmány“! — „Mi sors vár a hazára“! — (hát még a quótára!!!) ha a pénzügyminisztertől kezdve lefelé mindannyian nem állunk be financz-nak!

Éljen a „mi“ democratiánk:

Antunovits Mátyás.
Kovacsits Ágoston.
ifj. Magyar Imre.
Vojnits Gábor.
Zomboresevits Ferencz.

Szives kérelem.

Gróf Andrassy Gyula miniszterelnök urhoz.

Lieber Herr von Graf! miután önnek magas műveltségű lapja a Borsszem Jankó Pesten tartózkodásunk óta már harmadszor közli ama herzig kis demi-monde hölgyecske arczképét, kit a 161. szám 593-ik lapján újra lepingált, — kérjük excellentiádat, hogy ha már Leibjournalját az efféle hölgyek reclam-lapjává méltóztatott a salon szerkesztő által travestálni, kegyeskedjék az illető hölgyecskék lakszámát, s az utca nevét is kitétetni, hogy bizton oda találhassunk.

A bécsi toleगतyusok.

Hála nyilatkozat

istenes Vilmos császár ö felségéhez.

Miután istenséged szegény fajunkat oly tömérdek üldözés, kergetés, vérontás, olajba főzés és nyárson való megsüttetéstől kegyesen megmenteni méltóztatott, nem mulaszthatjuk el legmélyebb hálánkkal együtt azon szives szolgálati készségünkről biztosítani istenességedet, hogy azon kötelékeket, a melyek még a német qua-fejedelmeket országaikhoz kötik, azonnal elragicskáljuk, mihelyt istenességed ezt megparancsolni méltóztatik.

A párisi patkányclubb megbizásából

Vicomte Liszthyalóczy,
elnök.

Volnék én

Volnék én csak Vilmos császár,
Majd tudnám én mit csináljak:
Koronámat vérrel festném;
S hullákból vettetnék ágyat.

Volnék hiéna mint Bismark,
A sirokat dulnám széllyel:
Csakhogy az én kegyes Vilmos
Császárom örvendjen, éljen.

Volnék Deák! én teremtnék
Ám isteni közösügyet,
Nyargalna rajtunk az osztrák;
Mert hisz a nép néma-süket.

Volnék kultusministeri
Kandidátus! akkor lenne
Ám még a esalhatatlanság
Zsíros étek Debreczenbe.

Volnék Czirják kit az a s v á b
„Ellenőr“ úgy elmarasztalt!
Dühömben feldöntének egy
Mit is? . . . hát egy ferbli asztalt.

Volnék Vilmos; Bismark; Deák!
Óh! hogy esókolnák a lábam.
Hanem hogy egyik sem vagyok:
Sorsom azért mégis aldóm.

Janitor.

R e n d e l e t .

A sajtó bureauból Pálffy Albert számára

Miután ön jelenleg rendelkezési állapotban van, ezennel a Borsszem Jankó belmunkatársaul avansziroztatik, azon kikötéssel még is, hogy a baloldali éleztlapok közül különösen a Bolond Miskát vexálja, mert úgy lát-szik hogy Ágai hijába öltögeti Miska alá a nyelvét.

X Y.

Minisztertanácsos.

P a t t a n t y u k

a képviselőház karzatáról eregetve.

Minden rendes tanácskozásokban „praesentes con-cluduet“ csak a magyar képviselőházban nem. Midőn itt valamely tárgy szavazásra kerül s az elnök azt látja, hogy a jobb oldal kisebbségben van, a házszabályok szerint először is felkeléssel szavaztat, és az ellenzéknel ha még oly nagy többség mutatkozik is, Somsich ur ezt, noha elő-ször két szemmel nézi, azután pedig négy szemmel gusz-tálja, még sem veheti ki, hanem megszámlálást rendel el s ez alatt az asztalánál alkalmazott eszengettyű sodronyt addig nyomogatja míg a mamelukk sereg be nem állit a terembe.

Ez azután az elnök által többször fennen hirdetett alkotmányos részrehajlatlanság!

Vajjon megelégszik-e Somsich elnök ur, ha majd a legfőbb bíró is ily részrehajlatlansággal ítélend lelkiis-merete üdvösségéről?

Hanem pénteken hijába nyomogatta Somsich ur a eszengettyű sodronyát, Deák tyatya vezérlete alatt hijába állitott be több mamelukk a megszámlálásra, még is o Dii immortales! 64 jobboldali ellenében 81 baloldali sza-vazat döntött.

Megis haragudott az elnök a mamelukk táborra s rájuk paranesolt, hogy ezután az ülés kezdetére pontosan megjelenjenek, mert isten bizony catalogust olvastat, s az absensek ha nem is virgácsot, de pirongatoriumot kapnak.

Az is pompásan áll ám a képviselőknék, midőn a szószeék lépesőin heverésznek és bólingatnak, isten bizony úgy néznek ki, mint a cigánypurdék, midőn a sátor vagy a putri előtt sütkéreznek.

Ezeknek a vidéki hallgatónknak, kik lébe hóba be betekintenek az országgyűlésbe, nem igen lehet inyűkre az a házias kényelem, mit némely honatya élvez vagy megen-ged magának a képviselő házban; hallani is lehet aztán egyik másiktól a leghizelgőbb kifejezéseket.

A napokban felállással szavazásra híván fel az elnök a jobboldalt . . az tömegesen felkelt, egyedül egy mame-lukk maradt nem ugyan ülve, hanem valósággal fekvé a padon, kit szomszédja felhúzni szándékozván, midőn ez nem sikerült, — egy karzati vidéki vendég elég hallhatóan jegyzé meg: „e j n y e b e l u s t a e g y h o n a t y a ! m é g s z a m á r t ó l i s s o k v o l n a a z a l o m h a s á g .“

Kemény Gábor is felavatta magát a ház „tenoristá-jának“, midőn az erdélyi provisoriumot pénteken oly szépen megénekelte C hangból.

Kuba pedig mint „Rübezal“ akkép ritt ki a mame-lukokk közül veresbárony mellényében, mint egy óriási . . v e r e s h a g y m a .

Szentelt fricska.

Páter Makutyi bibliát magyarázgatott az iskolában egy csapat leány növendék előtt, s annak titkait illetén-képen igyekezett megértetni ő atyasága: „igen is kedves leányaim! Szent József és szűz Mária nem olyan szülei voltak ám Jézusnak mint a ti apátok és anyátok, mivel azok nem disznózkodtak, hanem olyan nevelői voltak, mint én és a nénike vagyunk az Irmának és Dezsőnek.“

Ezen kenetteljes oktatást azonban egy leányka any-nyira szívére vette, hogy hazamenve siránkozva mondá szüleinek, hogy ő többé nem megy a főtisztelendő ur tani-tására, mert a nagyságos ur az édes papát meg a mamát disznóknak mondta.

És egy 15,000 lelket számláló mezővárosban ily egyén toltá fel magát az iskolaszék elnökévé? valóban megérdemli a szellemi mivelődés terén szerzett bokros ér-demeiért az a r a n y k e r e s z t e t .

Diskurszus

Mihály gazda és Iczig szomszéd között.

Mihály: Miért olyan silány mostanság ez a „Tökszem Jankó?”

Iczig: Megmondom töstént. — Hát azért, hogy gr. Verebesy előre kigondolja a Thök Jankóba való viczet és gorombaságot, hanem miután most van a budget-vita, jól oda mondogatnak neki Irányi, Simonyi, — aztán elfelejtkezik ilyenkor ő méltósága a szegény Jankóról és kipuskázza

a vicceit, meg a gorombaságait az országházban. — Így koppanik a szegény Jankónak aztán a szeme. —

Monolog.

Monologizálja egy főváros főkapitánya.

*Es ist mir ein grosze Erger,
Das der verfluchte Weinberger!
Ugy megpiszkál moraliter,
Hanem azért madám Linzer:
Velem egy kocsiban sittel.*

Nyiltér.

Alólirott tisztelettel értesitem a n. é. gazdaközönséget, ugyszinte a kertészet és gyümölcsészet kedvellőket, miszerint a „**Magyar gyakorlati kertészeti társulat mag és csemete árjegyzékét** — melyben mindenféle takarmány és vetemény magvak, gyümölcs és diszfák, valamint az általános befásításra legkedvezőbb ültetvények a legnagyobb választékban és igen jutányos áron feltalálhatók — azt az igénybe vevők kívánatára azonnal egész készséggel megküldendem.

Legzélszerűbb és gazdaságosabb ebbeli kívánatukat egyszerűen levelezési lapon kijelenteni.

Marc Ferencz,

mag- és növénykereskedő.

Raktár: Pesten, kigyó-utca 6-ik szám alatt.

Bajusz József

pesti szabómester,

ajánlja egy a fővárosi mint a vidéki nagy közönségnek izlésteljes választékú és a legsolidabb kelmeből készült

férfi öltönykészletét

jutányos áron.

➔ Megrendeléseket a lehető legrövidebb idő alatt teljesít.

Üzlethelyisége:

Pesten, Hatvani-utca a barátok épületében.

Hass, alkoss, gyarapíts, a haza fényre derül.

A „**Népszava**“ határozott szabadelvű politikai és társadalmi hetilap 1871-ben, IV-ik évfolyamába lépett.

A „**NÉPSZAVA**“ a nép atyjának

Kossuth Lajosnak

magasztos nézeteit s politikai elvhűségét tekintve irányadóul: a tiszta demokratikus eszméknek legbuzgóbb apostola; hü őre és védője a nép jogainak; zászlóvivője a népszabadságnak, népuralomnak; tolmácsolója a nép érzelmeinek és panaszainak; úttörője a közművelődésnek; előmozdítója a népjólétnek; rendíthetlen harczosa kedves hazánk függetlenségének.

Előfizetési ára:

Évnyegyedre **1** frt **50** kr.

Félévre **3** frt — kr.

Kiadóhivatal: Pest, városháztér 6. szám alatt.

Gyűjtőknek minden öt előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Felelős szerkesztő:

Főszerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Mészáros-Hevessy-Antónia

Mészáros Károly.

„LUDAS MATYI“-ra

még mindig lehet prenumerálni.

Évnyegyedre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utca 7. szám.